

تأثیر آموزش غایت نگری بر خودکارآمدی تحصیلی و شادکامی دانش آموزان دختر مقطع دبیرستان

فاطمه تثبیتی*، 122،

1396-3-31

این پژوهش به منظور تعیین اثر بخشی آموزش غایت نگری بر ارتقاء خودکارآمدی تحصیلی و شادکامی در دانش آموزان دبیرستانی انجام شده است، روش پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی و جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانش آموزان دختر مقطع دبیرستان (دوره اول) شهر رشت در سال تحصیلی 95-96 تشکیل میدهند، نمونه این پژوهش 200 نفر بوده که از این تعداد 40 نفر با استفاده انتخاب تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند و پکیج آموزشی در 9 جلسه 90 دقیقه ای برای گروه آزمایش اجرا شد، ابزار پژوهش شامل پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی و شادکامی آکسفورد بوده که بصورت پیش آزمون و پس آزمون برای دو گروه اجرا شد. برای تجزیه و تحلیل فرضیه ها از روش تحلیل کوواریانس چند متغیری (MANOVA) و تک متغیری (ANOVA) و SPSS21 استفاده شده است. با توجه به یافته‌های پژوهش می‌توان گفت که آموزش غایت نگری بر متغیرهای خودکارآمدی تحصیلی و شادکامی تأثیر معنادار داشته است ($P < 01/0$). همچنین نتایج تحلیل فرضیه های فرعی نیز نشان داد که آموزش غایت نگری بر افزایش استعداد، کوشش و بافت از مولفه های خودکارآمدی تحصیلی تأثیر معنادار و مثبت داشته است ($P < 05/0$). بر اساس نتایج حاصله، برای ارتقاء خودکارآمدی تحصیلی و شادکامی استفاده از آموزش غایت نگری در مقاطع مختلف توصیه می شود.

کلمات کلیدی : غایت نگری، خودکارآمدی تحصیلی، شادکامی

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)